

Postlovens Bestemmelser. Naar man saa vil sige: Hvorfor skal denne Forandring foretages alene med Hensyn til Retsbetjente og ikke med Hensyn til alle andre Embedsmænd, vil jeg dertil svare, at for det første er det heller ikke sagt, at man ikke maatte vil følge Exemplet med Hensyn til flere andre Klasser af Embedsmænd, naar det først er flet med Hensyn til Retsbetjente, men jeg vil endvidere svare, at det er saa, at Retsbetjente ere en Klasse af Embedsmænd, for hvis Bedkommende det er særligt magtpaaliggende for Besolkningen, at der ikke skal eksistere den Slags unaturlige og smaalige Hindringer for, at de kunne skrive saa tidt, de iøvrigt kunne og ville. Dertil kommer den Betragtning endelig, at det Hele, der her i finansiel Henseende er Spørgsmaal om, er en ganske overordentlig Bagatel. Al den Ubillie og Utilfredshed, som den bestaaende Tilstand bevirker, nemlig den Tilstand, at Retsbetjentene paa deres egen Regning skulle gjøre Erfaring om, hvormeget Oprættelsen af nye Brevpoststationer rundt omkring i Landet forøger Korrespondancen, koster det kun nogle faa Tusinde Kroner at afhjælpe. Jeg har den bestemte Tro, at denne Reformforsanstaltning ikke vil foraarstaa Statskassen en Udgift af 5,000 Kr. for hele Landet. Det er altsaa en i finansiel Henseende aldeles ubetydelig Sag, der handles om her. Jeg skal saaledes anbefale Thinget at følge mig med Hensyn til § 5. Hvad dernæst de enkelte Embeder angaar, skal jeg med Hensyn til Embedet, der er omtalt i § 1, Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hammerum Herred, slutte mig til, hvad der er blevet anført af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen). Det er netop de samme Betragtninger, jeg har tilladt mig, men rigtignok forgyves, at gjøre gjældende i Udvalget, nemlig at paa et saadant fjernt og fraliggende Sted som Herning kan man ikke vente at faae Ekstrafriveriet besørget for en billig Pris. Det er maatte ganske umuligt at faae det i Form af Ekstrafriveri; men kan man overhovedet faae det, kan man ikke vente, at det kan blive ganske billigt. Derfor har jeg ment, at der var al Grund til at indrømme den Paagjældende de 500 Kr., som repræsenterer en hel Skriver, fordi det gjerne kan være, at han ikke kan skaffe sig Hjælpen undtagen i den Stikkelse, at han maa antage en fast Skriver. Hvad endelig Embedet som Byfoged i Odense angaar, skal jeg ogsaa bemærke, at det, som i mine Ranker er Hovedgrunden til en Forhøielse, er den Forøgelse af Jurisdiktionen, som har fundet Sted, hvorved der er blevet tilført den 10 pCt. Indbyggere flere, end der tidligere har været. Jeg tror ganske vist, det maa erkjendes, at der her foreligger et Tilfælde, hvor man ikke med Billighed kan henvise Embedsmanden til at vente til Aaret 1881 eller rettere 1882. Det er et af de Tilfælde, hvor det er fuldkommen berettiget at stride til en ekstraor-

dinar Revision, om man vil bruge det Udtryk. Om Betegnelsen skal jeg ikke strides med den ærede Drøfter for Udvalget. Det er ligegyldigt, om man vil kalde det extraordinær Revision eller ikke; men jeg tror, at her foreligger et Tilfælde, hvor det vilde være høist ubilligt at henvise Embedsmanden til at vente 3—4 Aar endnu. Det forekommer mig, at den ærede Drøfter ogsaa paa en Maade erkjendte dette ved at give Anvisning paa den Udvei at søge Beløbet bevilget paa Tillægsbevillingsloven. Der ligger deri, forekommer det mig, en Aerkjendelse af, at man ikke kan forlange, at vedkommende Embedsmand skal vente til 1882. Mod denne Udvei har jeg imidlertid den samme Indvending at gjøre som den ærede Folketingsmand for Odense (Koch), nemlig den, at Udvalget angaaende denne Lov uheldigvis ikke er det samme som Udvalget om Finansloven og Tillægsbevillingsloven, og i hvorvel jeg ikke tvivler paa, at dette Udvalg her, hvis det var raadigt derover, vilde indløse denne Antydning, thi et egentligt Løfte tør jeg ikke engang kalde det, kan det dog være tilladt noget at betvivle, at Finansudvalget vil tage en saadan Genstilling tilfølg. Jeg tror derfor, at Embedsmanden vil blive usikkert stillet, hvis han skal være henvist hertil. Naar man endvidere ser hen til dette Embedes Omfang, at det er et stort og besværligt Embede, kan jeg heller ikke sige Andet end, at det forekommer mig ubilligt at ville negte Embedsmanden allerede nu at opnaa dette Tillæg, denne Forøgelse af Kontorholdet, saameget mere som Kontorholdet vistnok alligevel kun slaar daarligt nok til for ham.

Steenstrup: Jeg er i det lykkelige Tilfælde i dette Aar ikke at være i det paagjældende Udvalg, thi det er et meget utafnemligt Arbejde; men uagtet jeg ikke er i det Udvalg, skal jeg dog tillade mig, da et Par ærede Medlemmer udenfor Udvalget have gaaet dette Udvalg temmelig nær paa Klingen, dog at rykke det en lille Smule til Undsætning. Naar de ærede Medlemmer for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) og Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) saa meget stærkt have gjort gjældende dette Kniberi fra Udvalgets Side, maa jeg dog gjøre gjældende, at saa skulle vi hellere aflasse hele det System med at underkaste disse Love en Revision, thi underkaster man dem Revision paa det ene Punkt, maa man ogsaa gjøre det paa det andet, og saa fremdeles, og sølgelig kommer man ogsaa til Porto. Ville de Herrer give Portoen fri, som jeg tror, at Meget taler for, saa maa de ogsaa give Protokoller, Papir, Penne og Blæk og den Slags Ting frit, og gjøre de det, saa maa de i det Hele give Kontorreviziterne og Lønningerne til Kontorpersonalet med fri. Men saa ere vi paa det Standpunkt, hvorpaa jeg har ftaaet, siden jeg traadte ind i denne Sal, at man maa lønne Embedsmændene paa en anden Maade. Dersom man lønner dem